

Алджърнън Фрийман-Митфорд
ИСТОРИИ ОТ СТАРА ЯПОНИЯ

София, 2017

ПРЕВОДЪТ Е НАПРАВЕН ПО ИЗДАНИЕТО
Algernon Bertram Freeman-Mitford
TALES OF OLD JAPAN
Macmillan and Co. Limited, 1910

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на „Изток-Запад“.

© Огняна Иванова, подбор и превод, 2017

© Издателство „Изток-Запад“, 2017

ISBN 978-619-01-0072-0

ИСТОРИИ ОТ СТАРА ЯПОНИЯ

Алджърнън Фрийман-Митфорд

Подбор и превод от английски
Огняна Иванова

СЪДЪРЖАНИЕ

Четирийсет и седемте ронини	7
Любовта на Гомпачи и Комурасаки.....	33
Чудните приключения на Фүнакоши Джүемон	53
Историята на Саката Кинтоки	85
Девојката ета и хатамото	88
Господарят и язовецът	119
Как Таджима Шүме бил измъчван от демон, който сам създаде	125
Врабецът с отрязания език.....	133
Истории с привидения	138
Хитрият чайник, който носи щастие.....	144
Пүкащата планина.....	148
Как лисиците обрѣснаха главата на омагьосания	153
Битката на маймуната и краба	162
Историята на стареца, накарал сүхи дървета да цѣфтят	167
Парите на язовеца.....	173

Приключенията на Момотаро	180
Историята на верния котарак	185
Сватбата на лисугера.....	188
Историята на двете жаби.....	192
Пакостливите духове и завистливият съсед	194
Котката демон на рода Набешима	196
Благодарните лисици	209

ЧЕТИРИЙСЕТ И СЕДЕМТЕ РОНИНИ

В НАЧАЛОТО НА ОСЕМНАЙСЕТИ ВЕК живял даймьо – владетел на име Асано Наганори, носещ титлата Такуминоками, господар на замъка Ако в провинция Харима. Случило се, че човек на микадо пристигнал при шьогун в Едо, и Асано Наганори, заедно с друг благородник, на име Камеи сама, били определени да посрещнат императорския пратеник и да го нагостят, а високопоставеният служител, наречен Кира Кодзукеноске, трябвало да им покаже кои церемонии е необходимо да бъдат съблюдавани за случая. По тази причина двамата благородници се принудили всекидневно да посещават замъка и да изслушват указанията на Кодзукеноске. Въпросният Кира Кодзукеноске обаче бил алчен, затова смятал, че подаръците, носени му от двамата даймьо съобразно обичаите на времето в отплата за напътствията му, са дребни и неуважителни. Ето защо насъбрал много омраза към тях и никак не се стараел да ги учи, напротив – опитвал се да

ги направи на посмешище. Такуминоками, възпиран от сериозното си отношение към чувството за дълг, понасял търпеливо обидите му, но Камеи сама, който не се владее чак толкова добре, направо се вбесил и решил да убие Кодзукеноске.

Една вечер, когато приключил с работата си в замъка, Камеи сама се прибрал в своя дворец, повикал петима от съветниците си на тайна среща и им казал:

– Кодзукеноске обиди двама ни с Такуминоками по време на церемонията, предвидена да се засвидетелства уважение към императорския пратеник. Това е противно на всяко приличие и аз възнамерявах да го убия на място, но ми дойде наум, че ако извърша това зад стените на замъка, не само ще бъда лишен от живот, но и моето семейство, а и васалите ми, ще бъдат унищожени, затова се въздържах. Животът на такъв подлец обаче е срам за хората, затова утре ще отида в замъка и ще го посека. Твърдо решен съм и няма да приема да бъда разубеждаван.

Докато говорел, лицето му почервенияло от гняв.

Един от съветниците на Камеи сама бил много разсъдлив мъж и когато разбрал по поведението на господаря си, че ще е безполезно да му възразява, казал:

– Думите на ваша милост са закон. Слугата ви ще направи съответните приготовления и утре, когато

ваша милост отиде в замъка, ако този Кодзукеноске отново прояви неуважение, нека срещне смъртта.

Господарят останал доволен от неговата реч и с нетърпение очаквал да настъпи новият ден, за да се върне в замъка и да убие своя враг.

Съветникът обаче се прибрал у дома извънредно обезпокоен и с притеснение се замислил върху думите на господаря си. И докато размишлявал, хрумнало му, че след като Кодзукеноске има славата на скъперник, със сигурност ще е склонен да приема подкупи, затова ще е по-добре да му се даде някаква, дори голяма сума, вместо да пострада господарят. Тогава събрал всичките си налични пари, дал ги на слугите, за да ги носят и потеглил в нощта към двореца на Кодзукеноске, като казал на хората от свитата си:

– Моят господар, който в момента е отговорен за императорския пратеник, дължи голяма благодарност на господаря Кодзукеноске, положил такива големи усилия да го научи на нужните церемонии, за да бъдат те съблюдавани при посещението на пратеника. Той изпраща по мене един недостоен дар, но се надява, че негова милост ще го приеме, затова се оставя на височайшето му благоволение.

С тези думи съветникът извадил хиляда унции сребро за Кодзукеноске, и още сто унции, за да бъдат разделени между васалите му.